

בית ההוראה



יש מון הראש"ל רבינו עבדיה יוסף זצ"ל
בנישאות פורנו הנאנן הנדוול ר' ברוך שריגא שליט"א
בראשות הרה"ג ר' ייב נסיר שליט"א

במעמד רב רושם הוכתרו השבוע 16 מורי הוראות חדשים על ידי בית ההוראה מעין טהור

שבראשות הגאון ר' יניב נסיר שליט"א

ובנשיאות הגאון הגדול ר' ברוך שריגא שליט"א



שיעור האחרון ברפואה וטירה למוס"ט החדשניים, ולאחר מכן נושא דברי סיום לקורס שביהם עמד על המחייבות הגדולה של מורה ההוראה, הגאון ר' שלמה סעדון שליט"א ראש ישיבת ברכת ה' וממשתתפי הקורס, דבר על החשיבות שבליימוד המשעי אחר הלימוד העיוני, והודה לראש בית ההוראה על השיעורים המאלפים והחומר המקיים שנותן להם בהירות כיצד לגם את השאלות. בשיא המועד נשא הרב"ד הגרב"ב שריגא שליט"א את המשא המרכזי [moboa להלן בשלמותו] ו디בר בענין הזיהות בההוראה ותיכל את דבריו מאשר ראה אצל רבותיו מצוקי ארץ ציל, ועוד כמה נזהרו בההוראה ובליימוד התלמידים. ולאחר מכן חילק תעודות ההוראה למוס"ט החדשניים בחתימת ראש בית ההוראה ובחתימתו.

הראב"ד שליט"א ציין כי חסרים בתי ההוראה חשובים לציבור הספרדי והגאון הרב יניב נסיר שליט"א מצליח בזה מאוד ועשה דבר גדול, ומחייבים כבר למחרוז הבא שיינו מורי ההוראות של הציבור הספרדי.

ייה רצון שיזכו המורים לדמותם ולא תעא תקלת תחת ידם, אמן.

לאחר לימוד עיוני בהלכות טהרה בשורש הדברים, השתלמו מורי ההוראות בקורס פרקי המקיף את כל הנקודות שמורה ההוראה פוגש בדרכו, ובעיקר בעניין רפואי והלהקה בענינים החדשניים בדורנו, בשילוב מצאות ועוד מכבה "ח' שערן צדק".

השימוש והלימוד נעשה אצל ראש בית ההוראה "מעין טהור" הגאון ר' יניב נסיר שליט"א אשר נודע בשערם בספרי המפורטים וכוכב ההוראה הגדולה, ושימושו וקורבתו אל כל גודל ישראל שליט"א כשבית ההוראה פעיל בהמלצת גדול המורים הגדול ר' ברוך שריגא, הגאון הגדול ר' אלחנן פרץ, הגאון הגדול ר' יעקב שכני, הגאון הגדול ר' אלחנן פרץ.

הכנס התקיים בבית מדרשו ובמעםו של נשיא בית ההוראה הגרב"ב שריגא שליט"א ראב"ד ירושלים, המכון את בית ההוראה מראשית הקמתו.

בראשית הכנס מסר ראש בית ההוראה הגאון ר' יניב נסיר שליט"א את



בעמודים הבאים נביא סקירה מהமועד הଘל ואת משה בית ההוראה - במלואו

אֵין לְאִיּוֹד אָם שַׂיְךְ לְכוּמָר "אַנְהָנוּ מַכְּבִּלִים בְּבָרְכָה", כִּי אַנְהָנוּ אֲוֹרָחִים כַּאֲنֶה
כבוד הרב אבל אנחנו מודים למורה הדבר שליט"א שמכין ומכווה אותנו, ברוך הוא
עם ישראלי התבך ברכנים גודלים שכקים באורה חיים ובירוח דעתה – רבייה דעתה
כהילות, רבני שכונות, רבני ערים. יש גם רבנים שהם דינאים ויושבים בבית דין,
אבות בית דין, בקאים באבן העיר ובחושן משפט. רבנים שיש להם מוסדות
והלמודים, מעמדים תלמידים הרבה רבו הקודם, רב ר' ברון ר' עזרא עיטה, מרן
רבנו עובדיה, הגרב"ש אלישיב, הגרב"ץ אבא שאול, ועוד, ומה מudyrim את
מסורת ההונאה מדור לדור. ואנחנו מודים לך שזכינו שמכלנו עומד בראשינו
וזהו כולל את הכל, "זהחכם השלט" בכל מקומות התורה.

ואול' זה באמת ה"סוד" כאן, מיד פעם בפעם אני מניע אל הכלל בכדי
להציג עם מורה הדבר שליט"א, ואני לא מבין את מה שעני רוזה, הדבר שקשה
בלימוד מסכת זבחים וצריך לחזור כמה דקotas עד שוחרב שיטים ליבו של מהכים לו.
 ואני תהה בלבוי, בזוהר הדבר ישב בבית ההוראה, עוד כמה שעות הדבר עסוק עם
אברכים מובהדים בשאלות סבוכות בחושן משפט, בצדדים הדבר ישב בבית דין
בשאלות המורכבות ביותר שייגעו לשלהנו של רשותם בתי הדין ברודולסים,
לקראת הערוב יוכל ל情怀ו הגדולה נבנית הזרפתית בכדי למסור שיעור,
בחצות לילה שוב פעם שיעור ענק עם מאות משותפים ותיקון חוצאות, וזה מלבד

דברי ראש בית ההוראה הגאון ר' יניב נסיר שליט"א דברי סיום

...ברוך הוא שהביאנו עד הולם, אני אומד את האמת, ממשך השיעוריים ניחני
מאוד מודרנה של האברכים, ניכר שימושים בחומר מחפס ווד הטפחות, דברינו
כבר בשיעורי הראשיים עד כמה החשיבות של מורה ההוראה, ככה צרך להיות
זהיר בחהוראה ולא פראי, ומואיד עכשוו אני אומד לבנים שהשתעטו בכתה
ההוראה, הפעלו, למודם היטב, השיקעתם חזעין ודן בפרקтика, אומם יודעים
הלהקה משושה ויזדים רפואי, עכשוו הזמן לפועל, לא לשיקוט על השמרם,
אמר לי פעם הנאן ר' אלחנן פרץ שליט"א, אל תפחד להורות בענין פלוני כי אם
לא תורה אתה יודה מי שלא יודע להוות.

וכמובן ששצרייך להתייעץ תהייעז, ותשועה ברוב עייז, דבר עם חבר שלמדו
אתיך ומונת, אנחנו גם משוחלים לחיות זמינים ולעוור, וכשיש ספק אפשר
להעביר את השאלתך לאחיך ולדאוג שיזיה מענה, לא להשאיך שואל כלל מענה.
 ואני הציר מבחן אתכם שתזכו לכינוי חמץ לאמיתת של תורה ולא תצא תכליה
על ידיכם ותזכו להדרות תורה וטהרה בעם ישראל, אכן.

**קבלת פni נשייה בית ההוראה
מורנו הגאון הגדול ר' ברוך שריגא שליט"א**

הדאנה למוסדות של כמה כוללי ארכיטקטורה, הפקוח על כשרות בד"ז "אור שרגא", הבקשות להסכימות, השאלות מהארכיטקט, חיבור הספרים ותעודות החיבור וכו', אך בכל זה הדבר מצליח להכנס ולש��ע במסכת זבחים בעיון?.

היום אדם פותח "כלול ערבי", הוא כבר מרגע שהוא טרוד עד למעלת ראש "בעסק החיזבון" ופטור מכל המצוות בתודה, הוא מחרך, הוא לא מושב, מותלן חכם הוא הופך לעסקן חיליל. ומכוון של מוננו הרבה מאירה לפניו עםם האש שלפני המהנה, לפני הכל ואחריו הכל, תורה, תורה בעיון, תורה בעמל, ככה מצחחים!.

אבל מודים לבבון מוננו הרב שעם כל העוזים שמונה על כתפי, הוא מפני מזמין לעמוד מאחרוניו לעוזר ולכונן אותו בהלה ובנהגה, והוא רצון שמוננו הרב יארק מים על מלכתו בבריאות ושמואה שלוה ורוב נתת מכל יציא חלציו ותלמידיו בביית משה צדקנו במהדרה, אכן.

משה הקודש של נושא בית ההוראה

מורנו ורבנו הגאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים ובד"ז אור שרגא, ורב הגבעה הזרפתית



לפתחות בית ההוראה החדש

ברשות זידי היקר, איש די רב פעיל, זוכה ומוצה את הרבנים, ראש בית ההוראה, הרב הגאון רבי ייב נסיר שליט"א, בכבוד הרבנים הנכבדים, ואחרון אהרון חביב התני המסייע שהווים זוכים לקבל תשודות ההוראה אחורי שהש��עתם הרבה בהלכות טהרה.

זה דבר לא פשוט, כתוב אצל יוסף הצדיק כשייעקב רצח לודית למצרים: "זאת יהודה שלח לפניו אל יוסף לזרות לפניו גושנה" (בראשית טז, כח), לפתחות בית ההוראה כמו שכբ רשות", או שואלים מה קרה שהלך לפתחות בית ההוראה, כמה היה צריך עוד בית ההוראה, הרי כתוב: "זריאת העגלות אשר שלח יוסף לשאות אותן" (בראשית מה, כז) מה ה uglot? שהוו עסוקים בעגלת ערופה, אם כן אז היה כבר ישיבה, אם לא איפא היה לו מה? היה לו ישיבה, או עוד בית ההוראה, בשביל מה צריך עוד בית ההוראה?.

אוכרים המפרשים, יוסף הצדיק לימד אצל יעקב אבינו את דיני עגלת ערופה, הם באו אצלו אחורי שמע עשרה שנה, ועדין לומדים אותו דבר? עדין עיסוקים בעגלת ערופה?, מה זה צריך להזות, لكن צוריך לפתחות ישיבה חדשה, ציריכים להתחדש, להוציא. لكن פתחו ישיבה חדשה.

אבל אומרים, "זה היום עשה ד' נילה ונשמהה בו" (הילם קה, כד) שואלים, וכי ר' חז"מ עשה ה', מה זה חז"מ עשה ה'? החנון חכם עובדייה הדאית ע"ה היה אומר: למה אמר זה החנון, "היום" מורה על התהומות, שעשוים דבר חדש, מוחדים איזה דבר, כמו שאנו חנו אומרים "זה היום תחולת מעשיך וברון ליט' רашון" (ר' כ). או "היום" תחולת מעשיך, משחו חדש, על התהומות - נילה ונשמהה בו, ודאי כל יום עשה ה', אבל התהומות כל פעם מחדש, זה דבר לא פשוט.

הרב ייב שרבב שם, מלבד שהוא מושתל להורות בבית ההוראה על כל המראות ובכל עניין טהרה, גם זוכה ומוצה את האחים, "משה זוכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו" (אבות, י).).

הראשון שהתחילה ללמד הלכות טהרה

ציריכים לדעת כמה צריך להיות מותן במראות, כשודאים את המראות מותן מותן, כל גודלי ישראל אין זכר כמה היו מקרים מאד מודע על כל שלאלה, באיזה כבוד ראש, החנון חכם יוסף עדס ע"ה [מראשי ישיבת פורת יוסף] הוא

היה הראשון שהתחילה ללמד הלכות טהרה, לפני כן אף אחד לא ידע, מתבושים, לא מתחנסים בהזאה, טור בית יוסף לא היה, מקרים רבים מותן גודלי הדור התירועו בתוקף של נכסילים. הוא יום אחד אמר מה זה?! אני עשה שיעור, ילמד אותו טור בית יוסף כמו שצדיק. מוחתלמים הראשונים שלו היה חכם דוד בצעיר שלט"א, ותמיד שהוו מחרסים ומהנעים היה מלמד אותם, על השבעון השני שלו, הוא היה צדיק, הוא היה קם לפני עלות השור תמיד ובצחורים היה קצת נא, הוא היה מלמד על השבעון הצדירים שלו, מלמד לשם שם לא בשוביל... את כל הארכיטקט טור בית יוסוף בעיון חזק.

חכם דוד בצעיר שלט"א היה רואה אותו, אומר לו הביא את הדוד שלך נשך, כמה מי יודע כמה הצלחתו אותנו מכל האיסורים, כי לא היו יודעים, וכן גם בחורי שיבות וארכיטקט לא ידע כלום, ממש כלום, החכם שבסבב היה חכם פורת יוסף שידעו חci טוב, אלו הצדירים שלמדו אצל חכם יוסף עדס.

חכם בן ציון היה בקי כאשדי יושבי ביתך

וגם לא היה ספרים, ספרים על הלכות נדה לא היה. הימים ברוך ה' שהתחבש שלו יש ספרים רבים, אז מה היה? "בן איש חי" ושם ספרים אחרים לא היה, הינו עומדים עם קשיות גודלות, ממש גודלות, ואין תודיצים, הינו הולכים אל מוננו החנון חכם בן ציון אבא שאל ע"ה, אי זכר הולכים לחכם בן ציון שואלים אותו איזה קושיא, הוא היה חושב רבגון, היה מודיעק מאיזה רשי", מודיעק מאייזה מקום, והיה מתרץ, כמה והודיעו מושיכים.

אחרי כמה שנים הספר הראשון שהחנון שיחא היה "ידי השלחן", אז יבא הדש, כל ה欽שיות ששאלנו הכהן כתוב שם, וכל התודיצים שתירץ חכם בן ציון מהראש של שם היה, היה מכובן לפוסקים, הוא היה מודיעק מוש"ס והראשונים, כל התודיצים שתירץ היה שמו, אפילו היה עוזר...

חכם בן ציון היה בקי בו כ"אשר ישב ביק", עם כל הטור והביה יוסף, היה בקי, היו שואלים אותו שאלה בהלכות נדה, היו ארכיטקט צעירים מתחברים נאים בשאלות, היה אומר, רגע, תביא שלוחן עוזר, הביא שלוחן עוזר פותח בפניים וקווא את זה, שאלתו אותו ררב בשביל מה צרך שלוחן עוזר? הרב ידע הכל על מה? אמר לי אחת יוזע מה זה, זה עניין ברות, אני אכח אהירות על כתפי, הנה בשולחן עוזר רואים כתוב מה שבתוכם, איך אני אכח אהירות.

מראות הוא לא היה פוטס בכלל, מראש הוא אומר לא רוצה את זה, אבל את הלימוד הוא למד, הקוט ממש כמה דורות למד, כל הארכיטקט ישבו למד, אחד רק ממנה למד וזה התפרנס.

יש לו רוח הקודש?

אחר כך החנון לציין החנון הרב מרדכי אליהו ע"ה עשה ספר, היה סוג בששתים עשה ספר, ועל כלנה הספרים והמכהלים תהורת הבית שעשה מרדכי רבנו עובדיה יוסף ע"ה, היום ישתחבשומו כמעט בכל רוחות כלום, והוא יומאים ברוך ה' יצא ספר חדש ורבתה דעתה, אבל אז בשום פנים לא היה כלום, היה ר' בן איש חי".

ראש" הרב מרדכי אליהו ע"ה היה לו בקיאות עצומה בכואות. לפני שנים רבות הראה ל' איזה אברך מראה אמרתי לו ודאי טמא, היה לו קשה הילך ללב מרדכי אליהו ע"ה אמר לו טהור, אבל אמר לר' מרדכי אליהו אמר טהור, אמרתי לא יתכן, אמר לנו, אמרתי תשאל חכם בן ציון ע"ה, הסתכל אמר לו באיזה הדבר עטמא, אמר לו תגיד לו שהרב מרדכי אליהו ע"ה טהור לך, אמר טהור? איך טהור? זה מראה טמא לכל דבר.

אמר לו חכם בן ציון השאל את החנון הרב יוסף שלום אלישיב ע"ה, הילך ללב אלישיב גם כן אמר לו טמא, אמר לו פלוני טירח? אמר לו למזה טירח? אמר זזה פצע, הרוב אלישיב כעס ואמרו: "יש לו רוח הקדש שהוא פצע?", לך לוופאה אם תגיד שיש פצע תתלה אם לא לאל". הילך לוופאה אמרה לו יש פצע גדול...

אמורתי ללב מרדכי אליהו ע"ה כל מה שהיה, הוא אמר חזון בהזהה ללב אלישיב לומר לו שהיה פצע, אמרתי לו לא, הוא אמר זה לו לא בסוד!. הוא היה בקי עזום, אבל גם הוא פעמים רבות היה חזון בהזהה עד שהיה מופיע.

חכם בן ציון עשרות פעמים, היה מראה, היה מסתפק ולא מכירע במודיות, היה אומר אם הרב אלישיב יתיר, אני יתיר, אם לא, היה מפחד. לא רק פעם, הרבה פעמים, אחריו שהזהה מעין יוצא ונכנס.

1) הערת העורך: עיין בשו"ת הלכה למשה (ח"ב סי' מד) שככל גודלי הדור התירועו בתוקף של להתייר מחייב לשלהן לבדוק.

2) זה היה מעניין, כי המראה טמא אבל ממשה, אף פעע לא ראיית כזה, אני ראיית המון, גם דם יroke, הרב ברנדיס רופר הראה לי פעע דם יroke כמו שכתוב בהלה, הוא היה לו המון מראות.

הרב אלשיך הרבה פעמים בברcker היה לocket, מעיין הולך עם הטלית והחפ'ילן, הולך וחווז, אמר תשמע זה תבוא מחד אני ידע לך תשובה, למה? היה מפחד לחקה שיקול לא לחכמי ולא להקל, לחכמי סתם אסוד, גם להקל סתם אסוד, תבוא מחד, מודר בא לocket. הרבה פעמים היה מודרך עם הרוק לבודוק, וזה מותיז, אבל ממש פחד גדול היה להם.

הגסין, אהרבה והנסיין עוזעה, ודמעות, והם היו בעלי נסיך גדול, אבל מה, היו יראי הוואה, למה? מי יקח על הכתפיהם איסוד כרת?! ואחד כך הילאים שיבאו מזאת... כל פעם חז מנגסים להזיה, אז מכם כל אחד היי דנים למופע.

בעל תשובה עם אופנווע

מצד שני גם הוא מפחים לחיומך סתום, לריגד אסורה, והוא אומרים יש עוד חכם
השאל גם את פלוני, והוא מצופים עוד חכמים. אני פעם הבאתני מורה לךכם נן
ציון, אחד בא של אוטו, אמרתי לו תשמעו זה מורה ראה טמא, אבל זה היה
בעל תשובה אחד עם אופנאות... אמרתי לו בא נשאל את חכם בן ציון, זה היה
מוראה ורוד מזרע כהה. הוא הסתכל, אמר זה מורה טמא, אבל מימי לא ראיתי דם
כהה, מה עשו? אמרתי לו הד בעל תשובה, וזה היה דום והשביעי גם כן, אמר לך
ללב אלכליישן תורה כהה יגיד ובואו לריגד לי מה הוא אמר.

אך חכמתי לרב אלישיב, הוא הסתכל אמר זה טמיון, אבל זה פלא הצעיר הזה, זה פלא, חשב דקה אחרת, אמר תנזד לי איזה ניד טואלט יש להם בביתם? והוא ששהל אמר לא יודיע מילפין לאשותו אמרה לו רודה, אמר תשמע יכול לחיות תקח את הניד טואלט שליהם, אז דווקא בזיכר גפן לא כמו דוחם בדברים חרדיים אמרו אותו ותבעיר אותו על הזכור גפן, אם אתה רואה אותו דבר תגיד אותו, אם לא לא.

שלוחה את הדושאן שליך להביא מהבית שלו, אבל לא רציתו ל��ח את אחוריות על עצמו, אמרתי לתוכם בן ציון ככה הדבר אלישיב אמר, כמובן עשה את הבדיקה. אמר לו תביא כוס מים וצמוד גפן, הוא לזכה הרטיב את זה במים, והעביר את הצמර גפן, בדיק איזו צבע, איזו מראה, אמר דודאה איך עלה על דעתו של הדבר אלישיב פדרון כה, למה לאסדר אותו סטם? לדשאיד אותו ככה?



בית דין לגרש תלמיד או לא לקבל תלמיד

לכן כל פעם שהו רוזאים ומנסים לפסוק, היו נזהרים כמו שפוסקים דיני נפשות, כך הם היו באופן כלל לא רק זה, תמיד היה להם אחוויות גדולות, לעשות פסק זה אחוויות גדולות, אפילו דוגמא לקבל תלמיד, להוציא תלמיד, היה אחוויות! אני היינו ראש המזכוכתא בדורות יוסוף, לא רצית, אבל הם ביקשו שאני יודה ראש המזכוכתא, אמרו ליoms בתנאי אחד, שאני לא אחוריא על קבלת התלמידים, או אמרו אתה יודע מה, אנחנו נפסוק, מי זהה?, חכם יהודיה זדקה וזהם בן ציון אבא שאול והכם יופך עדס עיר, היו עושים בית דין לרש תלמיד או לא לקבל תלמיד, בטעות? כי זה דבר נפשות.

פָּתָח יְצָרָאֵל אֶל־אַיָּה יְמִינָה פֶּאָה צְבִיעָם שְׁמַאלָה

אם היה אחד הפריע וכיו' היו יושבים שלושם לדון ועל פי רוב לא היו אומרים לנוší, היו עושים כל מיני דרכיהם, לוקח לו מורה פוטי, תן לו עזרה. וכך בכל תלמידים גם כן, ש תלמידים שבשות פנים לא מזאיטים. פעם אמרותי לחכם יהודה צדקה ע"ה, יש ל תלמיד שוגג מבית ספר חילוני, עיראקי, דילני גמור בכתה ז', בר ממן בן ימיןו לשמאלו לא יזען, כבוזו יגע לו איפה ימינה הוא יצבע שמאלה. אמר המשמע אני אכח אהדיות עליון, אמרותי לחכם צדקה, אבל זה לא יודע בין ימיין לשמאלו מה געשה? אמר מאיפה הוא בא, מבית ספר חילוני, מה אתה רוצה נזוק אותני, או מה געשה הוא לא מהאייס? והוא דשבד, אמר תביא אותו לחכם בן ציון, חכם בן ציון רואה במצח שלו געשה בית דין ווחילתי, אמרותי לו אבל הוא לא שייך בככל, אמר תן לחכם בן ציון לראות, אמרותי לחכם בן ציון יש תלמיד אחד בדור עם הארץ, כלום איינו יודע, והכם יהודה אמר שכבודו דראה אותו, אמר טוב רגד לו ייבוא ארבעה בדיק עם אבא

אני צריך לפסקו, אני לא יודע, אז אם אני לא יודע הוא לא אשם, אני חייב לדעת, והם הוא לא אשם אני שולם לו את העופ. שילם לו חמיש עשרה לירוח, אם אני הבהיר אני צריך לדעת, אני לא חשב שהוא לא יודע, אבל חשב להחמי, כי הרבה פעמים אפילו היה נראה מוגה, היה חושש להחמי, אז היה מפחד שתת את החירות, لكن שילם לו את הכספי של העופ.

כבוד הרוב מה עם זה...

אני אומר כל הלכה תמיד היינו מותנים, בנסיבות זה ציריך הרבה הרבה שיקול דעת, לא לראות מחר, הרבה פעמים לא רואים פראום בקצת יש נקודה קטנה לא שם לב לה קודם, הרבה פעמים השואל שמאלי הרב אומר לו מותר, והוא מודאה לרב נקודה קטנה "כבוד הדבר מה עט זה", ופראום הדבר שם לב "אה זה לא ראוי?", מה לא ראוי? זה אסוד כרת אומר לא ראוי. لكن ציריך להיות מאוד מודן מזמן להשוכן טוב.

לספרדים יש עתיד טוב

ואני רוצה רק לבדוק אתכם, בעוד ה' שלא תקללה מותחת דכם, שתחביבו והעלו מעלה מעלה ותוכו להיות אמות מורי הוראות בישראל, ותעלם בכל חלקי הארץ, לא רק בטהורה, גם בחושן משפט, באבן העוז, בכל געדך.

ואני רוצה לבדוק את ידידי הרב יגיב, שימוש ובאמת עשו הכל במסדרות נשפה, בספרדים לא היה הרבה בת הוראה שעשו אותן טוב, וממש ממשירויות נשפה הוא עשו והוא מצליח, שבעור ה' חפש ה' בידו יצלח ועוד עלה מעלה מעלה, וכן ייח רצון ונאמר אכן.



"אני פחחה לך זו רחוץ הכא"



הר"ש סעדון ראש ישיבת ברכת ה' מקבלת תעודה



רבה"ג ד' שמעון ביטון ובמושב אחוזם מקבלת תעודה



בשורה משמחת!!!

בקרוב יפתחו מזהורים חדשים ברכבי הארץ לשימוש חכמים להכשרת מורי הוראות

הלכה - מראות הדמים - רפואי

השיעורים נמסרים ע"י ראש בית ההוראה הגאון ר' יניב נסיר שליט"א וועסקים בעיקר בשילוב מראות הדמים בענייני רפואי והלכה, ובשילוב הוראות חדשות בשאלות שנשאלים תדיר בבית ההוראה, והוראות מארת גדול מורי ההוראה.

בשילוב מצגת וסימולטונים בשיטתו ביה"ח "שער צדק" ירושלים.

בסיום הלימוד והבחינה נתנת תעודה ההוראה מעטם בית ההוראה "מעין טהור" בחתיימת נשיא בית ההוראה הגאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א ראנ"ד ירושלים.

ניתן גם למתאם סדרת שיעורים בהן כלולים העוסקים בהלכות טהרה

לפרטים והרשמה: 0527-637-150

ביברט גדווי, ישראל שליט"א

מסכן הדעת ישיבה הזה צדיק, אמר אבל הילד לא מבין, מה געשה הוא לא ייכיר? אמר לו חכם יעקב מוצגי או תחפכל עליי, מה זה? תחפכל עליי שיפתח לנו בתלמוד תורה. אבל לא מבין המכרא אומרים יירה בצווארה להרבה. נתנו לו פסק שיקבל אותה, והתקבל. ב"ה לא נזיה חריף זה אבל ב"ה גדל בסדר.

לȝайд כך כשאדם רוצה לפסק ההלכה צריך לזכור יהלומים יראת ה' ננד עניין, איך כתוב לעולם יראה דין גיינס פתח תחתית, כמה? אם ח"ז טעה לבאן או לבא...

חכם בן ציון והרב אלישיב ביוונו תמיד לדעה אחת

בפרט בנסיבות זה ציריך הרבה הרבה שיקול דעת, הרבה צריך לזכור לדמות מלחה למילואא, שכן אדם צריך להיזהר לא לחדות פיזי מה שברור בווד, מה שלא ברור אין בעיה להתייעץ עם עוד אחד ותשועה ברוב עיין.

אי אומר לכל חכם **בן ציון** עשרות פעמים שלח אותו לרב אלישיב לגד זכה דעתו על זה, לא רק בנסיבות אחד דברם, בראותם, בדברים אחרים, למדות שהיה יכול לפסק, ותמיד מה שהוא חזרה הוא חזרה, ומה שהוא אסר הוא אסר, אף פעם לא היה ביןדים מוחלקת, אבל מה לכהת אהירות, הוא לא רצה.

משלם לשואל על העוף

פעםasha הביאה לו עזק ביום שישי, דקה בו שאלה, דהה מקום להזריר או לא, הוא לא הבהיר, וזה יומם חמישי סמוך לעזרב שבת ואשה רוצחה לבשל לבבון שבת, אמר כמה עלה לך העוף? אמר 15 לירות, אז עלה 15 לירות, נתן לו את 15 לירות אמר לו לך תקנה עזק אחר, והוא אמר אם אני לא יודע, השואל אסור?

